

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

PADOMJU KULDĪGA

IZNĀK TRISREIZES NEDEĻĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā № 19
Tālrunis № 105
Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 12 (1901)

Svētdien, 1957. g. 27. janvārī

13. gads

Jedarbīgu, spraigu socialistisko sacensību

Nesen notikušajā rajona lauksaimniecības darbinieku sanāksmē mūsu rajona pārstāvji no jauna parakstīja socialistiskās sacensības līgumu ar Ventspils rajona lauku darbaļaudīm.

Aizvadītajā gadā sacensība ar Ventspils rajonu parādīja, ka mums ir spēcīgi pretinieki, kuri neatlaidīgi cīnījies par uzņemto saistību izpildi un visos galvenajos rādītājos panākuši to labāku izpildi nekā mūsu rajona darbaļaudis. Tas pierāda tikai to, ka šajā gadā mums, mācoties no pagājušā gada kļūdām, jāstrādā vēl prasmīgāk, vēl neatlaidīgāk sevišķi tāpēc, ka atsevišķi saistības ierakstītie rādītāji ir augstāki nekā pērn.

Saistības uzņemtas, tātad solījums dots, un tā izpilde jāuzskata par likumu katram kolchozam, kolchozniekam, MTS darbiniekam un lauksaimniecības specialistam, katrai partijai un komjaunatnes lauku organizācijai.

Sacensība ar Ventspils rajonu aizvadītajā gadā ievērojami sekmēja kā lopkopības, tā laukkopības attīstību. Tomēr uzņemtas saistības lopkopības produktivitātes un ražu celšanā palikušas neizpildītas. Tas tāpēc, ka jau no pirmajām dienām, kad uzņēmās saistības, netika izvērstā nopietna, spraiga cīņa par to izpildi. Daudzos kolchozos formāli piegāja socialistiskās sacensības organizēšanai, saistības ar Ventspils rajonu nenovadīja līdz katrai brigadei, lopkopim, laukkopim. Ja savstarpējās socialistiskās sacensības pārbaudi organizēja kolchozi „Uzvara” un „Imanta”, kas deva iepriecinošus rezultātus, tad vairāki citi kolchozi sacensībā gan iesaistījās, bet pēc tam drīz vien to arī aizmirs. Tā tas ir ar kolchoziem „Sarkanā zvaigzne” un „Boļševiks”, „Traktorists” un „Proletarietis” un citiem. Ne reizi šeit nav pārbaudīta sacensības gaita, rezumēti rezultāti. Tādai sacensībai, pro-

tams, ir maza nozīme. Tas, bez šaubām, bija viens no cēloņiem, kāpēc šajos kolchozos nerasniedza rādītājus, kādi bija paredzēti saistībās ar Ventspils rajonu.

Maz mūsu rajona organizācijas un kolchozi izmantoja iespēju mācīties no kaimiņu bagātīgās darba pieredzes lopkopībā un citās saimniecības nozarēs.

Šis un citas neveiksmes, kādas pagājušajā gadā bija pielaistas socialistiskās sacensības organizēšanā un vadīšanā, šogad katrā ziņā izskaužamas. Izpildīt doto vārdu — ikviena lopkopja, laukkopja, mechanizatora un specialista goda lieta. Tāpēc ne mirkli nedrīkst atslābt cīņa par uzņemto saistību izpildi. Jāgādā, lai ikviens darba darītājs, vienalga kur viņš strādātu, zinātu, par ko viņš sacenšas, kādi rādītāji jāsasniedz. Un te lieli uzdevumi jāveic partijai un komjaunatnes organizācijām, izskaidrojot darbaļaudīm veicamos uzdevumus, organizējot un vadot socialistisko sacensību.

Daudzī rajona kolchozi un kolchoznieki šogad uzņēmās paaugstinātas saistības un veic pasākumus to izpildei. Tas ir apsveicami un nepieciešami. Tomēr nevaram neievērot to, ka atsevišķos kolchozos viss tas nav izraisījis nekādu savilņojumu un rosmi. Kolchozi „Komunars”, „Socialisma ceļš”, „Sarkanais karogs”, „Brīvais ceļš” vispār nav uzņēmās socialistiskās sacensības saistības. Tas liek secināt, ka partijas organizācijas šajos kolchozos neatzīst un negrib atzīt socialistiskās sacensības lielo virzītājas lomu.

Uzņemto saistību izpildē jau šodien ļoti daudz darāms — jāizved vietējais mēslu lojums, jāsaņem sēkla, jākāpina lopu produktivitāte. Spraiga, iedarbīga socialistiskā sacensība visos šajos un turpmākajos darbos nodrošinās jaunus panākumus un līdz ar to uzņemto saistību izpildi.

Jaunas automašīnas kolchoziem

Lielu automašīnu sūtījumu pārdošanai kolchoziem rajona patērētāju biedrību savienība saņēma janvara dienās. Šajās dienās 8 rajona kolchozi, ka „Uzvara”, „Latvijas strēlnieks”, „Boļševiks”, Raiņa vārdā nosauktais, Kārļa Marksa vārdā nosauktais un citi iegādājās smagās automa-

šīnas „GAZ-51”, bet kolchozus „Grauds” iegādājies specializēto automašīnu — vircas vedēju. Rajona patērētāju biedrību savienības priekšsēdētājs b. Gulbinskis pastāsta, ka pašreiz visi kolchozu pieprasījumi pēc automašīnām ir apmierināti.

A. Ritiņš

Gatavojas celtniecībai

Kolchoza „Komunisma ceļš” būvbrigades laudis aktīvi gatavojas celtniecībai. Pašreiz valsts mežā cērt būvkokus. Kolchoznieki b. Ozoliņš, Kantiķis, Klaiva un citi dienā izcērt līdz 4 kbm kokmateriālu. Viņi jau sagatavojuši ap 200 kbm būvkoku. Pavisam izcirtīs 600 kbm būvmateriālu.

Reizē ar būvkoku izciršanu sagatavo arī elektrības stabus kolchoza elektrifikācijai.

Šajā gadā kolchoza būvbrigadei jāpabeidz jaunās jaunlopu kūts izbūve, jāpārēvē divas liellopu kūtis 120 slaucamo govju novietojšanai. Bez tam uzcels arī 3 kolchoznieku dzīvojamās mājas. Šoferis b. Savelļevs ar pašizgāzēju automašīnu jau pievedis 150 kbm grants un akmeņu šim jaunceltnēm. Kolchoznieki b. Lindbergs un Japevičs gatavo būvmateriālus liellopu vasaras novietnei.

R. Veldze

Zivaudzētāji uzdevumu veikuši sekmīgi

Padomju varas laikā pilnīgi savu seju izmainījusi „Pelču” zivaudzētava. Tikai vienā 1953. gadā ierīkoti diķi vairāk nekā 7 ha platībā.

Zivaudzētavā ar sekmēm praktizē vairāku diķu tā saucamo divkārtējo izmantošanu — lašu mazuļu audzēšanai un tūlīt pēc tam tajos pašos diķos laiž karpu mazulius.

Nelielais zivaudzētavas kolektīvs b. Zacepiļova, Spičkina, Roozars un citi ar jauniem panākumiem aizvadīja pagājušo gadu. Uzdevumu zivkopji ne tikai izpildīja, bet arī pārsniedza. Un, lūk, ja vēl pagājušajā gadā izaudzēja 208 tūkstoš lašu mazulu, tad šogad šis skaits ir vairāk kā divas reizes lielāks. Bez tam esam devuši 3 960 gadīgos lašus. Visu šo bagātību esam ielaiduši Ventā, Uzavā, Irbē un citās upēs. Pēc mūsu aprēķiniem tas dos pēc 3—4 gadiem ne mazāk kā 360 cnt augstvērtīgo zivju — lašu.

Bez lašu mazuļiem pagājušajā gadā Daugavā, Usmas ezerā un citos ūdeņos ielaidām

desmitiem tūkstošu Amuras sazana hibrīdu mazuļu.

Mūsu kolektīvs sestās piecades otrajā gadā cieši apņēmis strādāt vēl raženāk. Zivaudzētava tagad pārgājusi uz visu zivju pavairošanas materiāla izaudzēšanu līdz mazuļu stadijai. Tas ievērojami pavairo zivju pavairošanas materiāla dzīvot spēju.

Tuvākajos gados paredzēts vēl paplašināt diķu platību par 17 hektariem, kur galvenokārt audzēsīm foreles. Papildus piebarošanas ceļā esam paredzējuši šinīs platībās iegūt līdz 30 cnt foreļu gadā. Šis zivis ielaidīsim republikas ūdens krātuvēs, kā sēklas materiālu piegādāsim kolchoziem, realizēsīm kā tirgus produkciju. Diķu paplašināšanas jautājumā gaidām Raiņa vārdā nosauktā kolchoza ļaužu atsaucību un atdot kolchoza mazvērtīgās platības zivaudzētavai mākslīgu diķu ierīkošanai.

A. Musatovs,
vecākais zivaudzētājs

Mācības notiek sekmīgi

Regulāri pilsētā darbojas V. I. Leņina biografijas studēšanas pulciņš, kuru vada partijas MRS pirmorganizācijas sekretars b. Šulmeisters. Pulciņā mācās MRS, rajona sakaru kantora un vairāku citu iestāžu komunisti.

Attēlā: b. Šulmeisters (vid.) pēc kārtējām nodarbībām pārrunas ar klausītājiem.

Visiem agitatoriem jāstrādā

Pašreiz pilsētas izpildu komitejā beidz sastādīt vēlēšanu sarakstus. Pēc dažām dienām tos izliks vēlēšanu iecirkņos vispārējai apskatei, lai vēlētajiem ar tiem iepazītos un izlabotu pielaistās kļūdas. Lai vēlēšanu saraksti būtu pareizi, lieli uzdevumi jāveic agitpunktiem un agitkolektīviem.

Pilsētas 2. agitpunktā notikuši dažādi organizatoriski pasākumi, kā agitatoru seminārs vairāk kā 70 agitatoriem, kur nolasīja referātus par PSRS sasniegumiem pēc PSKP XX kongresa un ārpolitikas jautājumiem, kā arī agitatorus iepazīstināja ar viņu pienākumiem. Visi agitkolektīvi ir sadalījuši darbu iecirkņus, un atsevišķas partijas pirmorganizācijas uzsākušas spraigu darbu vēlēšanu vidū. Piemēram, no Sakaru kantora 8 agitbrigādēm (2 cilvēki brigādē) puse agitatoru jau vairākkārtīgi bijuši pie savu rajonu vēlētajiem. Agitatori E. Mariševa un V. Valtere, ejot pie vēlētajiem, vairākkārtīgi uzskaitījušas visus 400 iecirkņa vēlētajus. Katrai agitbrigādei iedalīti 50 vēlētaji. Vēlētajus apmeklējuši Pēskova, Petrevica, Gruzinska un Runkevica brigades.

Ne sliktāk savu agitatoru, pienākumus pilda MRS agitatori Eltermāne, Kapenieks pilsētas izpildu komitejas — Kairiša, Dergačova, rajona izpildu komitejas — Paegle, Indans un citi.

Tomēr jāatzīmē, ka ne visi partijas pirmorganizāciju sekretāri izvēršuši agitācijas darbu. Vairāki agitatori nav saņēmuši uzdevumus. Agitatori A. Purmalis, G. Janevica un citi neieradās pat rīkotajos semināros. Neapmierinoši strādā pilsētas izpildu komitejas, MRS, Tūku fabrikas agitatori.

Pavisam bezatbildīgi izturas pilsētas slimnīcas partijas pirmorganizācija (sekretare b. Vātere), kur no 36 agitatoriem agitatoru semināru apmeklējuši tikai 12 cilvēki.

Partijas pirmorganizāciju sekretāriem nepieciešams tuvākajās dienās iesaistīt visus agitatorus darbā, dodot katram konkrētu uzdevumu, kontrolēt un palīdzēt doto uzdevumu veikšanā.

J. Kalniņš

Kuldīgas rajona kolchoznieku un kolchoznieču, lauksaimniecības specialistu un MTS darbinieku socialistiskās sacensības saistības 1957. gadam

Padomju Savienības darbaļaudis, cīnoties par PSKP XX kongresa lēmumu izpildi, 1956. gadā guvuši izcilus panākumus visās tautsaimniecības nozarēs. Realizējot dzīvīgo XX partijas kongresa lēmumus, zināmi sasniegumi gūti arī lauksaimniecības tālākajā attīstībā. Šie sasniegumi nostiprinājuši kolchozus ekonomiski un cēluši kolchoznieku materiālo labklājību.

Nemot dalību visas tautas socialistiskajā sacensībā par lauksaimniecības tālāku augšupeju, arī Kuldīgas rajona kolchoznieki, sacenšoties ar Ventspils rajona kolchozniekiem, 1956. gadā guvuši zināmus panākumus.

Piena ražošanas uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes 1956. gadā, salīdzinot ar 1955. gadu, palielinājusies par 2,5 cēnt. Rajonā caurmērā no katras govīs izslaukts 1446 kg piena, t. i., par 118 kg vairāk nekā 1955. gadā. Kolchozos palielinājusies gaļas, cūkgaļas un olu ieguve. Uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes ražoti 17,4 cēnt gaļas (t. sk. 12,6 cēnt cūkgaļas).

Atsevišķi rajona kolchozi guvuši vēl labākus rezultātus. Kolchozā „Imanta” izslaukums no 1 govīs palielinājies par 693 kg, salīdzinot ar iepriekšējo saimniecības gadu. Kolchozā „Latvijas strēlnieki” slaucēja Valija Kulberga no katras govīs caurmērā izslauca 2764 kg piena. Kolchozā „Uzvara” slaucēja Lilija Mercelina no katras govīs caurmērā izslauca 2442 kg piena. Kolchozā „Imanta” 1956. gadā uz 100 ha aramzemes ražojis 20 cēnt cūkgaļas vai par 8,4 cēnt vairāk nekā iepriekšējā gadā. Kolchozā „Uzvara” cūkkopēja Eda Abiņa no katras sivēnu mātes ieguva 21,7 sivēnus. Labus panākumus guvis Ēdoles ciema Mičurina vārdā nosauktais kolchozs. Šeit putnkopis Kārlis Čācis, kas kopj 300 vistas, gada laikā no katras ieguvis 166 olas.

Labāko rajona kolchozu un pirmrindnieku darba pieredze rāda, ka, neskatoties uz nelabvēlīgajiem laika apstākļiem, pareizi izmantojot visas iespējas, materiāli ieinteresējot kolchozniekus darbā, ir iespējams gūt labus panākumus lopkopībā un laukopībā.

Apspriežot 1956. gada rezultātus lopkopībā un laukopībā, rajona kolchoznieki un MTS darbinieki, stājoties socialistiskajā sacensībā, pieņem šādas saistības 1957. gadam:

Lopkopībā

Aņemamies ražot pienu par 30,4 procentiem vairāk nekā 1956. gadā, gaļu par 22 procentiem, cūkgaļu par 91,2 procentiem vairāk nekā iepriekšējā gadā un olas par 49 procentiem vairāk nekā iepriekšējā gadā.

Uz katriem 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes iegūt 154 cēnt piena, 22 cēnt gaļas (t. sk. 24,6 cēnt cūkgaļas), uz 100 ha aramzemes un katriem 100 ha graudaugu sējumu iegūt 7270 olu. Izslaukt no katras gada govīs 1700 litrus piena.

Lai iegūtu minētās produkcijas daudzumus, esam nolēmuši liellopu skaitu palielināt par 7 procentiem, tai skaitā slaucamo govju—par 8,6 procentiem, cūku kopskaitu—par 4,4 procentiem, aitū kopskaitu palielināt par 9,9 procentiem un putnu kopskaitu palielināt par 6 procentiem, salīdzinot ar pagājušo gadu.

Aņemamies skābbarības ražošanu 1957. gadā palielināt par 21 096 tonnām, salīdzinot ar 1956. gadu.

Atsevišķi kolchozi un lopkopības pirmrindnieki uzņemties vēl lielākas saistības. Slaucēja b. Kesenfelde (Rumbas ciema Mičurina vārdā nosauktajā kolchozā) no savas grupas 14 govīm apņēmusies izslaukt 3000 litrus piena no katras, slaucēja Lilija Mercelina un Grieta Sproģe (kolchozā „Uzvara”) — 2500 litrus piena, slaucēja Tatjana Zīle (kolchozā „Latvijas strēlnieki”) — 2400 litrus piena.

Kolchozs „Imanta” apņemas caurmērā no katras gada govīs iegūt 2200 litru piena, uz katriem 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes ražot 225 cēnt piena, uz katriem 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes iegūt 30,3 cēnt gaļas.

Ēdoles ciema Mičurina vārdā nosauktais kolchozs apņemas no katras dējējvistas iegūt 130 olas. Putnkopis Kārlis Čācis apņemas iegūt caurmērā no dējējvistas 180 olas, putnkope Anna Brauna — 150 olas. Aitkopis Pēteris Grenevičs apņemas iegūt caurmērā no katras aitas 3,5 kg vilnas.

Lopbarības bāzes nostiprināšanā

Lai nodrošinātu lopus ar rupju un sulīgu barību, 1957. gada pavasarī iesēsim 3970 ha ilggadīgos zālājus un 1616 ha

viengadīgos zālājus. Noorganizēsim zaļo konveijeru pie katras lopu novietnes, izdalot šim nolūkam 214 ha rudzus, iesēsim kukuruzu zaļbarībai 59 ha un skābbarībai 292 ha. Sagatavosim pakaišu kūdru kolchozu lopu novietnēm 11 430 tonnas. Lai papildinātu lopbarības krājumus, katrā slaucēja, cūkkope un telkoke apņemas labi apkopt piefermas lauciņu, sevišķu vērību veltot lopbarības sakņu un kartupeļu audzēšanai.

Augkopībā

Iegūt sekojošas ražas:

Graudaugiem—	9,8 cēnt no ha
Kartupeļiem—	100 " " "
Cukurbietēm—	192 " " "
Sienu no dabiskām pļavām—	8,6 " " "
Sienu no ilg-	
gad. zālājiem—	18,1 " " "
Skābbarības	
kult.zaļo masu—	207 " " "
Kukuruzas	
zaļo masu—	221 " " "

Katram ha aramzemes dot gadā vidēji organiskā mēslojuma 4,3 tonnas.

Lai nodrošinātu minēto ražību kolchozos, iziet pavasara sējas darbos labi sagatavojusies, stingri ievērot agrotehniskās prasības, ieviest praksē zinātnes sasniegumus un pirmrindnieku pieredzi, veikt visus pavasara sējas darbus 25 dienās, bet graudaugu sēju 15 dienās no to sākšanas.

Ražas novākšanas laikā nepieļaut zudumus, visas ziemāju kultūras novākt 10 dienās, bet vasarāju — 20 dienās no darba sākšanas. Ziemāju sēju nobeigt ne vēlāk par 20. septembri.

1957. gadā uz lauka izvest 67 866 tonnas kūtsmēslu, 63 360 tonnas kūdras un 11 410 tonnas avotkalķu. Lauku mēslošanai kūdru izmantot tikai kompostētā veidā.

Šogad dziļi analizēt lauksaimniecības produkcijas pašizmaksas jautājumus. Cīnīties, lai 1957. gadā tiktu samazināts darba patēriņš un pašizmaksa uz produkcijas vienību.

Mašīnu un traktoru stacijās

Pazemināsim izpildāmo darbu pašizmaksu par 5 procentiem. Visus ar kolchoziem noslēgtajos līgumos paredzētos darbus MTS izpildīs noteiktajos termiņos un labā kvalitātē, ieskaitot arī smago lopko-

pības darbu mechanizāciju. Ietaupīsim degvielas par 2—3 procentiem. Ar katru kombainu novāksim caurmērā 180 ha graudaugu.

Līgumus ar kolchoziem par puvju aršanu izpildīt līdz 10. jūnijam. Pēc tam visas puvves 3 reizes sastrādāt. 1957. gadā ar MTS spēkiem ierīkot slēgto drenāžu rajona kolchozos 400 ha platībā. Ar MTS spēkiem 1957. gadā izvest uz laukiem 27 000 tonnu kūdras, 5000 tonnas kūtsmēslu un 5 800 tonnu avotkalķu.

Celtniecībā

1957. gadā kolchozi apņemas uzcelt un nodot ekspluatācijā šādas celtnes: liellopu kūtis 600 govīm, teļu kūtis 80 teļiem, cūku kūtis 1000 cūkām, putnu kūtis 1500 putniem, cāļu kūtis 500 cāļiem, skābbarības tyertnes 1650 tonnām, skābbarības torņus 600 tonnām. Izvērst graudu, kartupeļu, dārzeņu noliktavu, labības un sienu šķūņu, kā arī kolchoznieku individuālo māju celtniecību.

Kultūras dzīvē

Organizēt kolchozu valžu ēku labiekārtošanu un ēku apkalmes izdaiļošanu. Visās kultūras iestādēs izgatavot glītus lozungus, plakatus, iekārtot stendus un citus uzskates materiālus par partijas un valdības izvirzītajiem uzdevumiem.

Rūpīgi sagatavoties Vissavienības jaunatnes festivalam, skaitliski un organizatoriski nostiprināt mākslinieciskās pašdarbības kolektīvus. Noorganizēt pie katra tautas nama agitbrigādi. Panākt, lai atpūtas dienās vienmēr tautas namos organizētu priekšnesumus.

Līdz šā gada 1. maijam rajona centrā, MTS, kolchozu centros un uz Vissavienības un republikaniskās nozīmes ceļiem uzstādīt socialistiskās sacensības rādītājus un plāksnes, par ko rajonā darbaļaudis cīnās 1957. gadā. Katrā kolchozā ne retāk kā reizi mēnesī izdot sienas avīzes, brigādēs un fermās regulāri izdot „cīņas lapiņas” un „zibekus”.

Socialistiskās sacensības saistības apspriestas un pieņemtas lopkopju, laukopju, mehanizatoru un lauksaimniecības specialistu kolchozu sanāksmēs un rajona sanāksmēs.

V. I. Leņinu pieminot

Atceroties lielo darbaļaužu vadoni V. I. Leņinu, Kuldīgas otrās septiņgadīgās skolas skolēnu komjaunatnes pirmorganizācija kopā ar skolas vēstures pulciņu organizēja atklātu komjauniešu sapulci. Par Iljiča bērniņu un skolas gadiem sapulces dalībniekiem pastāstīja 7. klases skolēns komjaunietis Aivars Būda.

Ar lielu interesi visi noklausījās vēstures skolotājas b. Reķes stāstījumu par gūtiem iespaidiem ekskursijā Leņingradā. Viņa pastāstīja par vietām Leņingradā, kur darbojies V. I. Leņins, sagatavojot un vadot bruņoto sacelšanos buržuāziskās varas gāšanai.

Vēl sanāksmē par V. I. Leņinu runāja 7. klases komjauniete Astride Briede un 7. klases skolniece Ilona Lūdika.

Sapulces noslēgumā tās dalībnieki noskatījās diafilmas „Leņins—1917. gada oktobris”. V. Jūrmalnieks

Leņina atcere Padures skolā

Dižo proletariāta vadoni Vladimiru Iljiču Leņinu atceroties, šīs dienas skolas zālē pulcējās Padures 7-gadīgās skolas saime. 7. klases skolniece Lidijsa Andersone sanāksmes dalībniekus īsumā iepazīstināja ar Leņina biogrāfiju, viņa dižajiem darbiem. Pēc tam sekoja deklamācijas, kā „Pie Leņina pieminekļa”, „Leņina gīmetne”, „Tajās dienās”, „Leņins dzīvs”, ko izjusti deklamēja skolnieki Mednis, Reimane, Jēkabsonē un citi. Skolas pionieru organizācija pionieru vadītājas b. Dunaiskas vadībā izgatavojusi albumu ar Leņina attēliem. Vladimiru Iljiču atcerēi veltīta arī skolas sienas avīze.

M. Roga

MUMS RAKSTA

Trūkst tikai dažas skrūvītes...

Kabiles ciema pusstacionāram, kas iekārtots tautas namā, kinokameru būvēja ar pārtraukumiem veselu pusgadu. Pagājušā gadā nupat nupat viss būtu bijis kārtībā—trūka tikai durvju. Tās gatavoja gan drīz trīs mēnešus. Tagad ir arī durvis, tikai nav kas tās ieliek.

Ciema padomes izpildu komitejas priekšsēdētāja b. Budanska paskaidro:

„Mums viss cits ir, trūkst dažas skrūvītes...”

Tiešām izrādās, ka Kabilē neesot tādas skrūvītes, ar ko pielikti durvīm enges.

Kabiles iedzīvotāji gaida, kad beidzot savedīs kinokameru kārtībā, lai izrādes varētu notikt bez pārtraukumiem. Pēdējais termiņš, līdz kādam vajadzēja to iekārtot, sen pagājis.

L. Ozols

Komjaunatnes dzīve

Ja esi komjaunietis, tad ievēro savas organizācijas disciplīnu

Jauniešiem finieru fabrikas „Vulkans“ komjaunatnes organizācijas komitejas locekļi sanāca uz savu kārtējo sēdi. Šoreiz darba kārtībā bija daudz svarīgu jautājumu, kas attiecas gan uz darba disciplīnu, gan ražotās produkcijas kvalitāti. Lieta tiešām nopietna, jo lielā mērā darba disciplīnas pārkāpumi bija attiecināmi uz pašiem komjauniešiem. Ņemot vērā, ka drīz vietējo padomju vēlēšanas, nolēma, ka tuvākajā laikā jāsauc atklātā komjauniešu jauniešu sapulce, kurā tad varētu kopīgi un tā no sirds parunāties par visām sasāpējām lietām. Vēl komitejas sēdē vienotās, ka komitejas locekļi un cechu aktivisti līdz sapulcei sagatavos īsus pārskatus. Tajos viņiem, analizējot paveikto, jāatsedz arī pieļautās kļūdas, kuras novēršot palielinātu produkcijas izlaidi un uzlabotu kvalitāti.

Daudz darba bija komjaunatnes organizācijas sekretaram Egonam Zemarājam pirms sapulces. Viņš apstaigāja pa ceļiem turpat katru komjaunieti un norunāja, ka uz sapulci ieradīsies visi.

Un, lūk, pienāca vakars, kad jānotiek fabrikas komjauniešu jauniešu sapulcei. Noteiktajā laikā pulksten 18 no turpat 80 uzskaitē esošiem komjauniešiem bija ieradusies tikai mechaniskā ceha priekšnieks Arnis Zālītis, Rūdis Olmanis, pats sekretars un vēl pāris. Neticami, bet tomēr fakts, ka nebija ieradusies visi komitejas locekļi. Gaidīšanā gāja minūtes pēc minūtes, pagāja pusotras stundas, bet zālē vairāk par 12 komjauniešiem nesaskaitīt, kaut gan jauniešu bija daudz vairāk.

Sapulci atklāj un vārdus dod mechaniskā ceha priekšniekam komjaunietim Arnim Zālītim.

— Kāpēc gan Zālītis! — gluži kā no miega pamodies, turpat no vietas izsaucās uzrunātāis. — Sāksim labāk no ražošanas, no biržas. Varbūt biedrs Burmeister pastāstīs par sa-

viem komjauniešiem, bet es runāšu pats pēdējais.

Burmeister ar nelielu sevis lūgt un pastāsta, ka izejvielu nodaļas visi trīspadsmit komjaunieši ir teicami sava darba pratēji. Tā komjaunieši Degterovs, Mazbergs, Bušmanis savas dienas izstrādes normas izpilda par 120—130 procentiem, bet komjaunietis Voldebars Vicups — par 180 procentiem.

No galdnieku plašu ceha komjaunietis Viktors Barons pastāstīja, ka daudzi cehā strādājošie komjaunieši ir apguvuši un apguš vairākas profesijas, kā arī izpilda ar uzviņu izstrādes normas.

Biedrs Barons savā ziņojumā runāja arī par atsevišķu komjauniešu disciplīnu. Tā komjaunietis Alberts Kulītis ne labprāt izpilda meistara norādījumus un ir nedisciplinēts. Nedisciplinēta ir arī komjauniete Felicita Misunas.

Runātājs arī kritizēja tehniskās kontroles darbiniekus, kuri neievēro brāķi, kā rezultātā par pirmās šķiras produkciju fabrikai jāsaņem reklamācijas. Kas šeit vainojams? Protams, komjaunieši Uljana Balabka, Gaiņa Mališeva un Valija Irida, jo uz brāķi tieši viņas ir uzspiedušas pirmās šķiras zīmogus un varbūt taisni tāpēc arī uz sapulci nav atnākušas.

Jā, sapulcē neredzēja arī daudzus, kas bija apsolījuši sagatavot ziņojumus, kā būvgaldniecības ceha priekšnieku Juri Leiti un citus.

Tie, kas atnākuši bija nevisai apmierināti. Un pamatoti, jo kādus gan lēmumus var pieņemt sapulcē, kurā no 80 biedriem piedalās tikai 13 komjaunieši. Nepatika arī b. Zālīša nedisciplinētā stāja.

Šī sapulce liecina tikai to, ka finieru fabrikas „Vulkans“ komjaunieši neievēro disciplīnu. Šoreiz viņiem derētu par visām reizēm atgādināt — ja esi komjaunietis, tad ievēro arī komjaunatnes disciplīnu!

J. Pētersons

Darbaļaužu deputātu padomes ir mūsu socialistiskās valsts politiskais pamats. PSR Savienībā visa vara, teikts Padomju Konstitūcijā, pieder pilsētu un lauku darbaļaudīm Darbaļaužu deputātu padomju personām.

Mūsu tautas lielais vadonis un skolotājs V. I. Lēņins Padomju varas pirmajos gados ar dziļu pārliecību rakstīja: „... Mums ir tiesība lepoties un mēs lepojamies ar to, ka mums ir laime sākt padomju valsts celšanu, sākt tādējādi jaunu vispasaules vēstures laikmetu, laikmetu, kurā valda jauna šķira, kas apspiea visas kapitalistiskajās zemēs un kas iet visur pretim jaunai dzīvei, pretim uzvarai pār buržuaziju, pretim proletariāta diktatūrai, pretim cilvēces atbrīvošanai no kapitāla jūga, no imperialistiskajiem karšiem“. (Raksti, 33. sēj., 32. lpp.).

V. I. Lēņins vienmēr rūpīgi sekoja tautas jaunrades asmei. Jau pirmo Padomju darbībā, ko Krievijas 1905.—1907. gada revolūcijas dienās nodibināja Petrogradas, Maskavas, Ivanovo-Voznesenskas un citu rūpniecības centru progresīvie strādnieki, Lēņins tālredzīgi saskatīja darbaļaužu varas iedzīvotājus. Bet, kad 1917. gada feb-

ruarī strādnieki, zaldāti un zemnieki nodibināja Padomes visur, Lēņins slavenajās Aprīļa tezēs ģenāli secināja, ka Padomes ir vislabākā proletariāta diktatūras politiskā forma, un aicināja nodibināt Padomju Republiku. Lēņina secinājumam bija ārkārtīgi liela nozīme socialistiskās revolūcijas uzvaras izcīnīšanā mūsu zemē.

„Visu varu Padomēm!“ — ar šo kaujas lozungu mūsu tauta cēlās gāzt muižnieciski kapitalistisko iekārtu un pati savām rokām nodibināja Padomju varu. Neizmirstamajās 1917. gada oktobra dienās V. I. Lēņins, griežoties pie darbaļaudīm, norādīja: „Jūs Padomes kopš šīs dienas ir valsts varas organi, pilntiesīgi, lēmēji organi. (Raksti, 26. sēj., 262. lpp.).

Savos darbos V. I. Lēņins vispusīgi parādījis Padomju varas vēsturisko nozīmi, tās lielās priekšrocības, salīdzinot ar buržuazisko demokrātiju. Padomes, pēc Lēņina apzīmējuma, ir visdemokrātiskākie varas organi; tā ir vara, kas dibinās tieši uz masām, tā ir tiešs un patiess tautas masu un to gribas orgāns, Padomju personā izveidota vislabākā darbaļaužu masu organizācija, kas dod iespēju iesaistīt patstāvīgā politiskajā dzīvē plašas tautas masas, au-

Saimnieciskāk izmantot pilsētas dzīvokļu un iestāžu telpu fondu

Nav noslēpums, ka viens no sāpīgākajiem un nepatīkamākajiem šodien mūsu pilsētā ir darbaļaužu dzīvokļu jautājums.

Ko tuvākā laikā varētu darīt, lai to kaut daļēji novērstu?

Mēs zinām, ka Tēvijas kara laikā fašistiskie iebrucēji nopostīja ļoti daudz mūsu zemes pilsētu. Dabīgi, ka valstī vispirms cenšas atjaunot tās. Kuldīga ir viena no tām pilsētām, kas kara laikā cieta vismazāk. Tādēļ arī mums ar jaunu dzīvojamo māju celtniecību nācās pagaidīt.

Kuldīgā ir ļoti daudz dažādu iestāžu, uzņēmumu, noliktu, kas aizņem lielas telpu platības. Palūkosimies, kā šīs platības tiek izmantotas.

Liela namā Rīgas ielā 17 atrodas rajona rūpniecības kombināta kantora, Sanitari epidemioloģiskās stacijas, LM Zemes ierīcības pārvaldes Kurzemes starprajonu bāzes, valsts apdrošināšanas pārvaldes inspekcijas nodaļas telpas, kā arī medicīnas darbinieku kopmītnes un dažas istabas skolotājiem. Vairāk nekā 160 m² šajā namā faktiski stāv neizmantoti, jo LM Zemes ierīcības pārvaldes Kurzemes starprajonu bāze s telpās nevienam nestrādā. Vasarā šeit ierodas daži topografi, bet vai tādēļ jātur brīvi ap 80 kvadrātmetri?

— Mums ar viņiem noslēgts līgums, nevaram tos tik viegli izņemt, — sūdzas 3. namu pārvaldes darbinieki. Vai pieļaujams šāds formalisms laikā, kad daudzas ģimenes dzīvo tiešām nepiemērotos dzīvokļos? Protams nē! Un kādēļ gan ap 80 m² jau ilgāku laiku stāv brīvi, ja sa-

biedriskās ēdināšanas uzņēmumu kantoris pārgājis uz citām telpām? Ņemot vērā dzīvokļu trūkumu, pārāk ērtas liekas arī Rūpniecības kombināta kantora telpas. Un vai gan Sanitari epidemioloģiskajai stacijai, kur strādā tikai daži cilvēki, nepieciešami 182 m²?

— Ilgojamies dabūt mazākas telpas, — saka Brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrības darbinieki. Tiešām—divas lielas istabas šķiet par plašām trīs cilvēkiem. Vai būtu tik neiespējami atrast mazākas telpas?

Mūsu republikas vadošās organizācijas Rīgā, ievērojot dzīvokļu trūkumu, jūti sašaurinājušas savas telpas. Vai no tā zināmi secinājumi nebūtu izdarāmi arī mūsu pilsētā? Pēc 3. namu pārvaldes aprēķiniem komjaunatnes rajona komiteja aizņem ap 130 m². Bet šeit strādā tikai 7 cilvēki! Kādēļ tāda izšķērdība?

Pilsētā ir sešas namu pārvaldes. Katrā no tām strādā 2—4 cilvēki. Kādēļ gan 1. rajona namu pārvaldei jāizņemto divas lielas istabas, ja tur strādā tikai 3 cilvēki? Un vai gan 4. namu pārvaldnieci b. Laizānei nepieciešams atsevišķs kabinets un šīs pārvaldes grāmatvedei atsevišķs? Abas šīs darbinieces gluži labi varētu iztikt ar vienu istabu.

Tikai šie nedaudzie piemēri liecina, ka neizmantotu iespēju dzīvokļu fonda paplašināšanai pilsētā ir daudz. Ne jau tikai šajā rakstā minētās, bet arī daudzas citas iestādes un organizācijas aizņem ļoti daudz telpu, bet pastāv taču zināms norādījums, ka kat-

ram darbiniekam paredzēta noteikta platība.

Ejot pa Lēņina ielu, redzam namu № 58. Apakšējā stāvā šeit mednieku biedrības kantoris, dzīvokļi, bet augšējā... nekas. Jābrīnās, kādēļ gan pilsētas izpildu komiteja tik ilgi tur tukšas telpas, kur ar mērenu līdzekļu ieguldījumu varētu iekārtot vairākus darbaļaužu dzīvokļus.

Uz katras namu pārvaldes durvīm atrodas uzraksts, ka apmeklētājus pieņem tikai nedaudz stundu dienā. Domājams, ka pārējais laiks paredzēts, lai pārvaldnieki apstāigātu savu rajonu dzīvojamās mājas, pagalmus, paaugstinātu, kādas vajadzības un prasības ir iedzīvotājiem. Tomēr iedzīvotāji pārvaldniekus redz ļoti reti (ja paši neiegriežas pārvaldē). Tādēļ nav brīnums, ka pārvaldnieki nezina, ka atsevišķi iedzīvotāji dzīvokļus jau sen vairs neapdzīvo, ka tie jau ilgāku laiku stāv tukši. Vai 3. namu pārvaldnieci b. Burkevicai ir zināms, ka mājā Sarkanarmijas ielā 46 jau ilgāku laiku irnieka Kestera ģimene dzīvo kolchozā, bet pilsētā tur dzīvokli? Vai šajā dzīvoklī, izdarot nelielu remontu, jau sen nevarēja ievietot kādu ģimeni? Tamlīdzīgu piemēru varētu minēt veselu rindu.

Paplašināt pilsētas dzīvokļu fondu uz nesaimnieciski izmantoto platību rēķina — tas šodien ir jautājums, kas jārisina nekavējoties. Un pie tā jāķeras pilsētas izpildu komitejai.

V. Kļava

Padomes — patiesas tautas varas organi

dzināt tās, balstoties uz viņu pasu pieredzi, un panākt pilnīgi visu iedzīvotāju pastāvīgu un noteikto līdzdalību valsts pārvaldīšanā.

Padomes ir pašas tautas organi, kas ar to cieši saistīti un visnotaļ kalpo tai. Komunistiskā partija dara visu iespējamo, lai darbaļaudis patiesām mācītos vadīt savu valsti. Par Padomju deputātiem pie mums ievēlēti vairāk nekā pusotra miliona strādnieku, zemnieku un inteliģences labāko pārstāvju. Un tieši viņi — labākie mūsu tautas dēli un meitas — izlemj visus svarīgākos politiskās, saimnieciskās un kultūras celtniecības jautājumus. Miljoniem padomju pilsoņu darbojas dažādās Padomju komisijās un izpilda Padomju dotos uzdevumus.

Padomju socialistiskās demokrātisms ne tikai deklarē pilsoņu tiesības, bet arī nodrošina tās materiāli, padarot darbaļaudis par īstiem mūsu zemes saimniekiem. Ar to socialistiskais demokrātisms radikāli atšķiras no buržuaziskās demokrātijas.

Komunistiskās partijas vadībā Padomes devušas mūsu zemei neuzvaramu spēku, un tā kļuvusi par progresīvās cilvēces avangardu. Vārds „Padome“ kļuvis par vienu no vispopulārākajiem vārdiem visas pasaules darbaļaužu vidū, par patiesas demokrātijas un progresā iemiesojumu.

Šogad PSRS tautas, visa prog-

resivā cilvēce atzīmēs Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienu. Šī revolūcija nodibināja Padomju varu mūsu zemē. Cetdesmit gadi nav īlgs vēstures periods. Taču šajā laikā padomju tauta veikusi tādas dziļas darbus, kādi vēl nebija redzēti cilvēces vēsturē. Lēņinskās partijas vadībā mūsu zemes darbaļaudis pirmie uzceļuši socialismu un tagad iet uz komunismu. Lēņina ceļš, pa kuru iet mūsu tauta, ir pareizs, uzvarām vainagots ceļš.

Komunistiskā partija māca padomju ļaudis neapmierināties ar sasniegtu. PSKP CK decembra Plenums, atzīmējot, ka PSKP XX kongresa lēmumi tiek sekmīgi realizēti, droši atsedza nopietnos trūkumus tautas saimniecības vadīšanā un nosprauda cīņas programmu, kuras mērķis ir labāk un pilnīgāk izmantot socialistiskās iekārtas, socialistiskās saimniecības sistēmas lielās priekšrocības tautas interesēs, komunisma celšanas interesēs.

Neatliekamo saimnieciskās celtniecības uzdevumu atrisināšanā, rūpniecības, lauksaimniecības, kā arī padomju tautas materiālās labklājības un kultūras līmeņa tālākajā celšanā liela loma ir Darbaļaužu deputātu padomēm. Komunistiskā partija nemīlīgi rūpējas par vietējo varas orgānu darbības uzlabošanu. Tieši ar to lie-

lā mērā izskaidrojami mūsu pašmērķi. Lai uzlabotu tautas saimniecības vadīšanu, PSKP CK decembra Plenums atzina par nepieciešamu tālāk paplašināt Darbaļaužu deputātu padomju tiesības.

Šajās dienās mūsu zemē arvien plašāk izvērsas svarīga politiska kampaņa — gatavošanās vietējo padomju vēlēšanām, kas notiks martā. Vietējās padomes izpilda lielas un svarīgas funkcijas. Tās vada vietējo saimniecisko un kultūras celtniecību, nosaka vietējo budžetu, sarga valsts iekārtu, kā arī nodrošina likumu ievērošanu un pilsoņu tiesību aizsardzību. Tauta, ko vada Komunistiskā partija, izvērtot vēlēšanu kampaņu, cenšas tālāk uzlabot vietējo padomju darbību, nostiprināt to sakarus ar masām, celt to lomu konkrēto saimnieciskās un kultūras celtniecības jautājumu risināšanā, kā arī darbaļaužu ikdienas vajadzību apmierināšanā.

Lēņina novēlējumiem uzticīgā Komunistiskā partija visnotaļ attīsta socialistisko demokrātismu, kā arī darbaļaužu iniciatīvu un radošo aktivitāti. Tautas masu plaša piedalīšanās valsts pārvaldīšanā, visā gigantiskajā saimnieciskajā organizatoriskajā darbībā ir kila tam, ka komunistiskās celtniecības lielle uzdevumi tiks sekmīgi atrisināti.

J. Kuskovs

Ainas ar vainu

Koniņu ciemā sevišķi izceļas kāda māja pašā lielceļa malā. Abi gali tai sagruvuši, bet jumts vēl kaut cik turas tikai vidus daļā. Visspilgtāk šo celtni raksturo ievietotais foto. Arī telpas iekšpusē neizskatās labākas. Griesti sapuvuši, atbalstīti vairākām stutēm, taču šajā mājā dzīvo lauksaimniecības arteļa „Sarkanā zvaigzne” kolchoznieks Ādams Taube ar savu ģimeni.

Sirmais kolchoznieks, kuram aiz muguras jau apritējis turpat sestais gadu desmits, vēl pērnā kopā kolchoza zirgus, bet pašreiz strādā par rēdnieku.

Tiesa, Ādams Taube savā mājā, kā saka, ieaudzis kā celms ar visām saknēm. Grūti viņam šķirties no vietas, ar kuru saistās gan priecīgas, gan arī skumjas atmiņas. Taču šādā mājā dzīvot nevar. Kurš gan mēģinās apgalvot, ka vienā dienā šīs nožēlojamās mājas paliekas nesagrūs pavisam un nenotiek nelaimes gadījums? Kurš tad atbildēs par sekām? Par to nopietni jāpadomā kolchoza valdei!

Vēl nepatīkamāk, ka šādi „vēstures pieminekļi” atgadās arī citos kolchozos, tieši lielu ceļu malās.

— Stāv kā pūtnu biedēklis!

— Jā, varēja jau sen nojaukt. Nevajadzētu vismaz lopotēm žēloties par slapju malku.

Tādu sarunu nevilus nācās dzirdēt autobusā, iebraucot Leņina vārdā nosauktā kolchoza teritorijā. Tiešām, Kuldīgas—Saldus lielceļa malā iepretim „Kulām” atrodas divi šķūņi. Šajā vārdā gan tos vairs nebūtu pareizi nosaukt, jo ar īstu šķūni tiem tikpat daudz līdzības, cik skeletam ar īstu dzīvnieku: jumts caurs kā siets, sānu dēļi sen jau noplēsti. Jābrīnās tikai par vienu — ka līdz šim laikam vēl nav parūpējies un bez valdes rīkojuma šīs „brīnumceltnes” nojaucis. Molotova vārdā nosauktajā lauksaimniecības arteļi pie „Segļiem” tas jau noticis, tikai kolchoza valdei vēl jānorīko dažādi kolchoznieki drupu pilnīgai novākšanai, lai sagruvušais šķūnis nebojātu apkārtnes izskatu.

Varbūt šie fakti dažām liekas sīkumi, tomēr tie atstāj sliktu iespaidu par pašiem saimniekiem, kā saka, tās ir ainas ar vainu. Nav taču nekāda jēga izkļūstot apkārtni ar nekādu nederīgām māju paliekām.

R. Dzelksnis

Sacensības Kabilē

Nesen Kabilē pulcējās ciema fizkultūrieši no kolchoziem, vidusskolas un Kabilē MTS, lai parādītu savu veiklību un meistarību šaušanā, šachā un dambretē.

Šaušanā piedalījās 6 komandas 30 cilvēku kopskaitā. Pirmo vietu izcīnīja Kabilē MTS šāvēji bb. Jankovskis, Silājs, Bitenieks, Strazdiņš un Ansfelds. Otrajā vietā ierindojās Kārļa Marksa v. n. kolchoza I komanda.

Individuāli labākos rezultātus uzrādīja un līdz ar to ieguva pirmo vietu I. Zavičs, otrajā vietā ierindojās M. Vecais un trešās vietas dalīja A. Hartmanis un V. Zaķis.

Šachā un dambretē sacensības notika pēc vienmērīgu sistēmas. Pirmo vietu šachā izcīnīja pienotavas grāmatvedis F. Tauriņš, bet otrajā vietā ierindojās MTS mehaniskās darbnīcas strādnieks A. Daugavietis un trešajā — MTS meliorators G. Hartmanis. Dambretē pirmo vietu izcīnīja, M. Vecais, otro — G. Hartmanis un trešo — M. Lazda.

Pēc sacensībām notika apbalvošana. Labākās šāvēju komandas saņēma diplomus. Pirmās up otrās vietas ieguvējus apbalvoja ar balvām un diplomiem, trešās vietas ieguvējus — ar diplomiem.

Šāda mēroga sacīkstes bija pirmās Kabilē pēc fizkultūras kolektīvu apvienošanas. Dalībnieki bija ieradusies kuplā skaitā, vienīgi no kolchoza „Uzvaras karogs” nebija neviens pārstāvis. Cerēsim, ka uz priekšu viņi būs aktīvāki.

J. Sūna,
Kabilē apvienotā fizkolektīva biedrs

DOSA AF 30 gadi

23. janvārī pagāja 30 gadi, kopš tika nodibināts Osoaviachims—darbā jauzū masu patriotiska aizsardzības organizācija, kuras pēctece un darba turpinātāja ir DOSAAF. Sarunā ar LTA korespondentu DOSAAF republikaniskās komitejas priekšsēdētājs A. Jurevics pastāstīja:

— Aizsardzības biedrība dzima tajos gados, kad padomju tauta, partijas, lielā Leņina vadībā pašai ziedīgai cīņai pret intervētiem un baltgvardiem, ar ieročiem rokās sargāja Lielā Oktobra iekarojumus. Šajos gados Osoaviachims veica ļoti lielu darbu. Tāpēc 1947. gada janvārī PSRS Augstākās Padomes Prezidijs par sekmīgu darbību PSRS aizsardzības nostiprināšanā un sakarā ar noorganizēšanas 20. gadadienu apbalvoja Osoaviachimu ar Sarkanā Karoga ordeni.

Lai nostiprinātu socialistiskās Dzimtenes aizsardzības spējas, daudz dara arī mūsu republikas organizācija. Daudzajos kursos, kas noorganizēti fabrikās un rūpnīcās, kolchozos un padomju saimniecībās, skolās un klubos, biedrības biedri neatlaidīgi apgūst automobiļu, motociklu un traktoru vadīšanas tehniku, mācās strādāt ar telegrafa aparātiem. DOSAAF Rīgas automotokluba vien kopš tā dibināšanas sagatavoti 2.000 profesionālu šoferu, vairāk nekā 300 šoferu — amatieru un mo-

tociklistu. Vairāk nekā 4 tūkstošus motoristu, radiotelegrafistu, elektriķu un citu speciālistu flotei un tautas saimniecībai sagatavojis Liepājas jūras klubs. Labus rezultātus šoferu, traktoristu, radistu un strēlnieku sagatavošanā panākušas Alūksnes, Bauskas, Daugavpils un citu rajonu pirmorganizācijas. Pēdējos piecos gados republikas DOSAAF organizācijas sagatavojušas pavisam 13.200 šoferus, vairāk nekā 10 tūkstoš motociklistus un apmēram 3.100 traktoristus.

Republikas sportisti — DOSAAF biedri pagājušajā gadā piedalījās Vissavienības un starptautiskās sacensībās. Rīgas automotokluba biedrs Edmunds Krūze kļuva par PSRS DOSAAF čempionu hipodroma sacīkstēs. Ļoti veiksmīgi Latvijas DOSAAF biedru godu aizstāvēja Reinis Rešetnieks. Viņš izcīnīja pirmo vietu Vissavienības un starptautiskajās sacīkstēs krosa braukšanā.

PSKP XX kongress izvirzīja visai mūsu tautai uzdevumu — nemitīgi palielināt modrību, veikt nepieciešamos pasākumus, lai tālāk nostiprinātu socialistiskās Dzimtenes varenību, uzturēt mūsu aizsardzību modernās kara zinātnes un tehnikas līmenī. Mīlotās Tēvzemes aizsardzības intereses prasa tālāk uzlabot visu DOSAAF organizāciju darbu.

A I Z R Ā D Ī J U M I

Rajona sakaru kantora „Preses Apvienība” atklāta parakstīšanās uz tautas demokrātisko valsti LAIKRAKSTIEM šā gada 11. ceturksnim. Parakstīšanās jāzieda līdz 15. februārim.

„Preses Apvienība”
Kuldīgas pilsētas 2. aģitpunkt-

tā notiek konsultācijas par jautājumiem:

- 1) katru trešdienu no plkst. 19 — 20 — Juridiskie padomi,
- 2) katru ceturtdienu no plkst. 19 — 20 — Medicīniskie padomi,
- 3) katru piektdienu no plkst. 18 — 19 — par sociālo nodrošināšanu (pensijas jautājumi).

D. Chabrovickis, V. Vedejevs

P A P Ē D Ā M

(S T Ā S T S)

(5. turpinājums)

Lavīredams starp šķautnainiem rīfem kā pieredzējis locis, viņš uzmanīgi iztaujāja meiteni par to, kā tagad dzīvo viņa vecais draugs, kur strādā, kā un ar ko kopā pavadīja brīvo laiku.

Palūgdama, lai Braicevs viņai pagriež muguru, meitene turpināja kārtot frizūru. Viņa ar patīku atbildēja uz visiem jautājumiem. Jo vairāk Braicevs klausījās, jo spēcīgāk viņa auga nesaprasme. Nē, šis nav tas Viktors Kovalenko, par kuru priekšstatījies viņš ceļā uz Gorlovas strupceļu.

Kovalenko strādāja Pirmajā lodīšu gultņu rūpnīcā un, sprēdzot pēc teiktā, pavisam labi: gandrīz katru mēnesi viņš pārnesa premijas. Apmeklēja strādnieku jaunatnes vakarskolu. Bija kreisais pus-sargs rūpnīcas futbola komandā, draudzējās ar meiteni — Maskavas pedagogiskā institūta studenti. Tas viss kaut kā nesastīdās ar parasto priekšstatu par kriminālnoziedznieku, kurš vienu reizi jau bijis notiesāts.

Beigusi kārtot matus, meitene galvai aplika bizītes un, apsēdusies preti Braicevam, savukārt sāka viņu bombardēt ar jautājumiem. Viņa par savu mājas saimnieces pienākumu uzskatīja draudzīgo sarunu atbalstīt, bet Braicevs bija gatavs izlīst vai caur zemi, ātrumā sadomādams nenozīmīgus sīkumus no savas „dzīves”

Chabarovskā. Grūti pateikt, kā būtu beigusies šī mocošā situācija, ja neatnāktu meitenes māte. Viņa bija gatava Braicevam izpalīdzēt.

— Es tikko Mariju Aksenjovu redzēju ķimiskajā tīrītavā. Viņa tur bija aiznesusi Vitepkas svārkus, bet šobrīd droši vien jau ir gastronomā: tur leņķumst rindu pēc ābolēm. Zināt ko, es aizskiešos pēc viņas, jums taču katru minūti dārga.

Bet Braicevs viņā vairs neklausījās. Tas, ka pieminēja ķimisko tīrītavu, viņu pārsteidza kā pērkona grāvienis. Braicevs atcerējās Laseva dzīvokli, altu suni, uz parketa iztritis asinis, rūpīgi iztritis ar zābaka zoli... Kā varēja gadīties tāda pārsteidzoša sakrīšana, kāpēc Kovalenko māteli tieši šodien uz ķimisko tīrītavu bija jānes dēļa žakete? Nē, viņš nevarēja, viņam nebija tiesību atstāt nepārbaudītu šo jauno fakti.

Pulksteņa rādītāji tuvojās sestajai stundai. Kuru katru minūti darbnīcā vareja aizvērt.

— Zināt ko, — Braicevs pasmaidīja. — Tagad seši, vilcieni atiet desmitos un divdesmit minūtes. Es domāju, ja pagāms taksometru, vēl pagāms laikā aizkļūt līdz rūpnīcai, kur mans draugs strādā. Un arī atpakaļ. Visu labu!

Neļaujot viņam attāpties, Braicevs steigšus izmetās pa durvīm. Viņš noskrēja pa trepēm, tēkdams uzreiz pāri diviem pakāpieniem... Ķimiskā tīrītava bija jau aizvēr-

ta, bet pieņēma vēl nebija aizgājuši. Uzraudzīdams kriminālmeklētāja apliecinājumus, Braicevs iegāja darbnīcā un pieprasīja, lai viņam parādītu vīriešu svārkus, ko šodien nodevis slietei uzvārdā Kovalenko.

Apskatot žaketi, uz tās kredsā pledurknes leņķus elkoņa Braicevs pamanija nesen izdarītu sašuvumu un tikko manāmu dzeltenīgu traipiņu. Otrajā pusē uz odes traips bija ievērojami lielāks un tajā pašā laikā arī bālāks. To varēja saskatīt tikai ar lupas palīdzību. Traipu pēdas un to forma nemaldīgi norādīja, ka te ir rūpīgi nomazgātas asins paliekas.

4

No ķimiskās tīrītavas darbnīcas Braicevs piezvanīja uz darbvietu un izsauca operatīvo mašīnu. Tagad, kā viņam likās, bija jārikojas ātri un noteikti. Braicevs bija pārliecināts, ka viens no noziedzma pāvedieniem viņam jau rokās. Tīrītavā viņš atstāja parakstu un saņēma svārkus līdz ar kvīts kopiju.

Uz brīdi ieskrējās zinātniski tehniskajā nodaļā un nodevis žaketi apskatei, Braicevs vēl līdzī pagāma divus operatīvos pilnvarotos... gadījumam, ja vajadzētu aizturēt Kovalenko, un aizbrauca uz rūpnīcu.

Atstādams biedrus mašīnā, Braicevs iegāja ceļā. Pirmās, kas viņam uzkrīta, bija Goda plāksne

pie lejas ceļā. Fotografija otrajā rindā no labās viņam likās pazīstama: atklāta seja, gaišas, nedaudz piemiegta acis. Kovalenko, nu, protams, Kovalenko! Kā viņš nebija pazīstams uzreiz? Un atkal, kā sarunas laikā ar meiteni Gorlovas strupceļā, Braicevu pārņēma divējādas izjūtas. No vienas puses izvirzīto versiju apstiprināja neapgāzami fakti: pirkstu nospiedumi, svārkā, kas saplēsti, acimredzot, cīņā ar suni, asinis... Bet no otras puses meitene — studente no pedagogiskā institūta, futbola komanda, baidot fotografiju Goda plāksnē... Te visam vajadzēja ļoti rūpīgi iekskot, un kaut kāda iekšēja balss Braicevam diktēja, ka par visu bīstamāk pārstieģies, mesties uz priekšu neapdomīgi, pa galvu, pa kaklu.

Viņš sameklēja maīnas priekšnieku, un ne vārda nebildis par izmeklējamo lietu, sāka uzmanīgi, aplinkus iztaujāt par Kovalenko. Un atkal pat tonis, arī vārds, kādiem maīnas meistar raksturoja jauneklī, Braicevu aizvien vairāk un vairāk samulsināja. Viņš juta, ka ar katru meistarā frazi viņš zaudē to pāvedlenu, kas pirms ceturtdaļstundas likās pārliecinoši stiprs. Bet noslēdzotais trieciens bija vēl priekšā — un tas arī drīz vien sekoja, kad Braicevs savam sarunu biedram uzdeva galveno jautājumu, — proti, tas, kuru noskaidrot Braicevs bija atbraucis. Ja meistars atbildētu „nē”, Braicevs, ne uz ko neskatoties, Kovalenko būtu aizturējis, bet maīnas meistars teica „jā”. Patiešām vakar starp divpadsmitiem nakti un četrām no rīta Kovalenko strādāja ceļā, ko apstiprināt varot desmitiem cilvēku.

Braicevs atvainojās, ka traucējis, atveicinājās un izgāja uz ielas.

— Viss tiek atcelts, — viņš teica, atbildēdams biedru jautājošiem skatiem. Ar troksni aizcirta automaīnas durvis un, norūcīis šoferim: — Atpakaļ uz Petrovku! — pa visu ceļu vairs neizrunāja no zili-bi.

Bija jau ļoti vēls. Darba diena jau sen beidzās, un, tikai atskaitot operatīvās grupas dežurāntus, visi pārējie aizgāja uz mājām. Pulkvedis Severcevs aizbrauca uz vasarnīcu pie mazdēla.

Sergejs Vasiljevičs piezvanīja uz zinātniski tehnisko nodaļu, izlamājās pa telefonu un no sirds nosauca visus daktiloskopijas sektora līdzstrādniekus par nožēlojamiem mājamatniekiem.

— Jūs saprotiet, — viņš kliedza klausulē, ja skatītos uz jūsu materiāliem, man šodien būtu jāaiztur pilnīgi nevalnīgs cilvēks! Varu jūs apsvēkt, visi izmeklējumi attiecībā uz Kovalenko ir murgu! Vislielākie murgu! Ja gribat zināt, pulsis fiziski nevarēja atstāt pirkstu nospiedumus uz tādas automaīnas izsīstā viedloga stikla šķembas, kuru viņš nekad nav redzējis. Vienu vārdu sakot, paldies jums, biedri, par palīdzību!

(Turpinājums sekos)

Redaktors A. Blūms